

Cena Kurjera
WE LWOWIE

Kwartalnie 3 zł. 60 c.
Półrocznie 7 „ 20 „
Miesięcznie 1 „ 20 „
Za nadsyłanie do
domu dopłaca się 20 ct
miesięcznie.

Na prowincji.

Kwartalnie 4 zł. 80 c.
Półrocznie 9 „ 60 „
Miesięcznie 1 „ 60 „
Za granicę kwartal-
nie 10 mark.
Numer pojedynczy 6 c.

KURJER LWOWSKI

Wychodzi codziennie oraz w Niedziele i Święta o godz. 8 rano

Ceny ogłoszeń

Od objętości wiersza
petitem za 1. raz 6 c.
za każdy następny 5 „
Drobne ogłoszenia
od wyrazu . . 1 1/2 c.
Następ. razy po 1 — „

Nekrologia lub Ke-
respondencje prywa-
tne — za każdy wiersz
12 ct. Reklamy w ru-
bryce „nadesłane“ za
każdy wiersz 20 ct.

Rękopisma nie zwraca-
ją się.

Rzymsko katolickie:
Dziś: Sympliejusza.
Jutro: Kunegundy.
Pojutrze: Kazimierza.

Grecko katolickie:
Lwa pap. rym.
Archypy.
Leona.

BIURO REDAKCJI ulica Kopernika 1. 9.
ADMINISTRACJA I EKSPEDYCJA
przy ulicy Akademickiej 1. 8.

Kalendarz myśliwski: Wolno polować na słonki,
jarczabki, cietrzewie i guszcze, na ptactwo błotne
i wodne.

Wschód słońca o 6 godz. 49 m.
Zachód „ o 5 „ 38 „
Termometr — 2. Pogoda.

Z Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Przed kilku dniami podaliśmy szczegóły rachunkowe z obrotów w gal. Towarzystwie kredytowym ziemskim. Między innymi sprawozdanie dyrekcji wspomina, że w r. 1884 była zmuszoną z powodu zaległości ratalnych sprzedać przez licytację aż 4 majątki, co jest rzeczą dotąd nie bywałą, wiadomo bowiem, że dyrekcja zanim się ehwycei tej ostateczności, aby komus wypowia- dać publicznie kapitał wypożyczony, wyczerpuje przedtem wszystkie inne łagodniejsze środki przymusowe.

Zgromadzenie delegatów Towarzystwa, obradujące od soboty we Lwowie pod przewodnictwem p. Dembowskiego spowodował fakt wspomniany do zastanowienia się nad sytuacją członków towarzystwa wogóle, zwłaszcza że wystąpiły interpelacje, iż dyrekcja, zaprowadzając np. sekwestracje tam, gdzie dłużnik zalega z trzema ratami, nie zdejmując tych sekwestracji, skoro dłużnik zapłaci tymczasem jedną lub dwie raty. Zażalenie tego rodzaju podniósł właśnie delegat z Jasielskiego.

Okoliczność ta zniechęciła zawsze otwartego i ciętego hr. Aleksandra Krukowieckiego do przypomnienia zgromadzonemu, jak dalece miał słuszność, konstatując już przed trzema laty bankructwa właścicieli ziemskich. Według trafnego jego zdania, dzisiaj ten tylko może chyba nie przyznawać się do bankructwa, kto partycypuje w zyskach i emolumentach banków. Była to przegrzywka do sprawy Kozłowskiego, a zgromadzenie przyjęło ją z bardzo roznamiętnieniem. Hr. Krukowiecki powołując się dalej na praktykę nawet spekulacyjnych banków, które dziś uwzględniają nadzwyczaj trudne położenie ziemian, domagał się słusznie ulgi dla członków Towarzystwa obywatelskiego, kreśląc jaskrawy obraz trudności ekonomicznych, w jakich się rolnicy teraz znajdują. Ponieważ jutro, we wtorek rozpoczynają się narady gal. Towarzystwa gospodarskiego, więc możemy być przygotowani na zajmujące rozprawę w tej mierze.

Zmiana ordynacji wyborczej do Rady państwa.

Urzędowa Gazeta Lwowska pisze:

Wobec zbliżającej się pory rozpisania nowych wyborów do Rady państwa, w których wejdzie po raz pierwszy w życie ustawa z dnia 4 października 1882 zmieniająca niektóre postanowienia ordynacji wyborczej Rady państwa z dnia 2 kwietnia 1873 uważało prezydium namiestnictwa za stosowne, zwrócić już teraz uwagę c. k. starostów na przepisy zawarte w ustawie powyżej powołanej, a mające znaczenie także dla naszego kraju.

Ustęp 4 § 9 powołanej ustawy stanowi, że do wykonywania prawa wyboru do Rady państwa w kurji większych posiadłości ziemskich, o ile ono zawisłem jest od minimalnej kwoty opłacanych rocznie podatków realnych, wymaga się, aby kwota rocznego podatku gruntowego wynosiła najmniej cztery piąte części kwoty minimalnej podatków realnych. Ustęp 5 § 9, według którego w kurji miast i gmin wiejskich uprawnieni do wyboru deputowanych względnie wyborców są także członkowie gminy, których roczna należność w rządowych podatkach bezpo-

średnich, wynosi co najmniej 5 zł. i którzy posiadają zresztą wszelkie inne warunki prawa wyboru do Rady państwa.

O uprawnieniu do wyboru posła do Izby deputowanych Rady państwa z kurji większych posiadłości, miały dotychczas zastosowanie odpowiednie przepisy sejmowej ordynacji wyborczej, a mianowicie § 8 stanowiący, że do wykonania prawa wyboru posła z kurji większych posiadłości uprawniona posiadanie dóbr tabularnych, od których należność roczna w podatkach rządowych realnych wynosi najmniej sto zł. Otóż o prawie wyborczym posła do Izby deputowanych Rady państwa w kurji większych posiadłości rozstrzygała dotychczas wysokość rocznej należności w podatkach realnych, do których należał podatek gruntowy, domowo-czynszowy i domowo-klasowy, bez względu na to, ile z tej kwoty podatków realnych wynosiła najniższa sto zł. przypadało na każdy poszczególny rodzaj. Ustawa z dnia 4 października 1882 wprowadza tę zmianę, że do wykonania prawa wyboru posła do Izby deputowanych Rady państwa z kurji większych posiadłości nie wystarcza opłata stu zł. podatków realnych, lecz musi mieścić się w tej kwocie przynajmniej 80 zł. podatku gruntowego. Jeżeli zaś z ogólnej rocznej należności rządowych podatków realnych, na podatek gruntowy nie przypada przynajmniej kwota 80 zł., to posiadacze takich dóbr tabularnych mogą w myśl § 11 ordynacji wyborczej Rady państwa mieć udział tylko jako wyborcy w wyborze posła z gmin wiejskich tego okręgu wyborczego, w którym dobra tabularne są położone.

Celem ułożenia list wyborczych z kurji większych posiadłości według wymogów wyżej powołanej ustawy, udzielono c. k. starostom spisy wyborców z odnoszących okręgów wyborczych z wezwaniem, by przy majątnościach tabularnych powypełniali jaknajdokładniej rubryki opłacanych podatków.

Co do prawa wyborczego w grupie miast i gmin wiejskich, miały dotychczas zastosowanie przepisy sejmowej ordynacji wyborczej, według których w grupie miast, prawo wyboru deputowanego, zaś w grupie gmin wiejskich prawo wyboru wyborców wykonywane było przez pierwsze dwie trzecie części wszystkich członków gminy, spisanych porządkiem wysokości opłacanych przez nich w gminie rocznych podatków bezpośrednich, poczynając od opłacającego najwyższy podatek a to bez względu na to, ile podatku bezpośredniego każdy z członków gminy w powyższym porządku spisanych rocznie opłaca.

W myśl § 9 ustęp 5 ustawy z dnia 4 października 1882 zostało prawo wyboru rozszerzone także na wszystkich członków miast i gmin wiejskich, którzy opłacają podatki rządowe bezpośrednie w rocznej kwocie najmniej 5 złr. Otóż w miastach i gminach wiejskich, w których sporządzone w sposób przepisany spisy członków gminy wykazują już w pierwszych dwóch trzecich częściach wszystkich opłacających niższe kwoty rocznej należności w podatkach rządowych bezpośrednich aniżeli 5 złr., powyższe postanowienie noweli do ordynacji wyborczej nie będzie miało żadnej praktycznej doniosłości. W tych jednak miastach i gminach wiejskich, w których przy sporządzeniu spisu członków gminy w porządku wysokości opłacanych podatków okaże się, że po odliczeniu pierwszych dwóch trzecich części członków z poze-

stającej trzeciej części przychodzą jeszcze członkowie gminy opłacający rocznie 5 złr. lub więcej podatków rządowych bezpośrednich, przysłuża według powołanej ustawy także tym ostatnim prawo wyborcze i należy ich również wciągnąć do listy wyborców.

Wreszcie zawiera ustęp 3 §. 17 ustawy z dnia 4 października 1882 zmianę stylistyczną ordynacji wyborczej Rady państwa co do miejsca wykonywania prawa wyboru w kurji większych posiadłości, zmiana ta jednak dla naszego kraju żadnego nie ma znaczenia, albowiem zasada w powyższej ustawie wyrażona, że uprawnieni do wyboru z większych posiadłości wykonywują swe prawo wyboru w miejscu wyborów tego okręgu wyborczego, w którym od swej posiadłości ziemskiej opłacają najwyższy podatek realny, była dotychczas przy wyborach z kraju naszego zawsze przestrzegana.

Sprawy szkolne.

Koło nauczycieli szkół wyższych w Krakowie odbyło w dniu 25 b. m. posiedzenie zwyczajne, na którym naprzód ks. dr. Pawlicki zdał sprawę z kilku nowszych publikacji, traktujących o pojęciu i definicji narodowości. Na cele postawił dzieło Alfreda von Kremera: „Die Nationalitätsidee und der Staat“ (Wiedeń 1885), które opierając się na rozwoju państw starożytnych i średniowiecznych, dochodzi do wniosku, iż należy ściśle odróżnić pojęcie *Volk* od pojęcia *Nation*, i przyznaje tę nazwę ostatnią („narod“), tylko temu ludowi, który mając wspólny język, doszedł także do wspólnego organizmu państwowego. Z tego stanowiska rozbiiera też autor stosunki austriackie i daje rady, jak państwa o mieszanej ludności mogą zbliżyć się do sławionego przezeń ideału. Z kolei rozbiierał referent myśli Ernesta Renana, zawarte w rozprawie: „Qu'est ce qu'une nation? (Paryż 1882).“ Renan uważa naród za pierwiastek duchowy, złożony z idealnego spadku przeszłości, jego radości i smutków, ofiar i chwały, i z woli obecnej, aby spadek ten zachować i z niego skorzystać; widzi więc w narodzie wielkie stowarzyszenie, związane chwałą przeszłości i ofiarami dla przyszłości, i samowiedzę moralną, która tak długo ma rację bytu, jak długo objawia się swą przez ofiary jednostek dla sprawy publicznej. Nareszcie przedstawił referent zapatrywanie Edw. Zellera, zawarte w drugim tomie jego „Vorträge und Abhandlungen“ (Lipsk 1877). Zeller przyjmuje za najsilniejszy węzeł wspólność interesów, przyznając jednak wpływ wielki zasobom wspomnień historycznych, oświaty itd. Do tego nawiązał referent swoje uwagi o kwestji narodowości, wykazując słabe strony tych definicji.

Z kolei odczytał prof. German „uwagi o stosunku domu rodzicielskiego do szkoły“, przedstawiając z jednej strony zarzuty, jakie dom rodzicielski czyni szkole publicznej, z drugiej zaś skargi, jakie szkoła podnieść może przeciw domowi; rozbiierał dalej wartość i uzasadnienie tych zarzutów i sposoby zapobieżenia obustronnym skargom. W dyskusji nad tym przedmiotem zabierali głos pp. dr. Petelenz, dr. Smolka i dr. Waleczak, uzupełniając wywody referenta, lub podnosząc pojedyncze punkta jego referatu; poczem przewodniczący dla spóźnionej pory zamknął posiedzenie o godz. 8 3/4.

Z izby sądowej.

Budapeszt 27. lutego. (C. d.) Z rozpoczęciem dzisiejszego posiedzenia odczytano zeznania zbiegłego Wilkensa. Wilkens zeznał, iż w istocie pieniądze na cele dobroczynne nadesłane zebrał, miał jednak do tego prawo, gdyż Ludwik Verhovay, który je administrował, sam mu je wręczał na bieżący rachunek, mówiąc iż później braki pokryje. Administracja dziennika winna mu 7000 złr. Juliusz Verhovay musiał o tych operacjach wiedzieć. Były współpracownik Verhovaya Pokorny, który w śledztwie zeznał przeciw niemu, obecnie przedstawia go jako ofiarę intrygi.

Dalej przesłuchano świadka Hugona Soldera, współpracownika *Fueggetlenseg* który zeznał, że Verhovay był w ciągłych ambarasach pieniężnych. Świadek Olah, zatrudniony w administracji tego dziennika, był właśnie tym, który pierwszy doniósł władzy o defraudacji pieniędzy zebranych dla Czango-Madjarów. Obecnie podtrzymuje całe doniesienie a nadto twierdzi, że pieniądze odbierał i administrował zawsze Ludwik Verhovay. Po przesłuchaniu jeszcze kilku świadków obciążających, odroczono rozprawę do następnego dnia. (C. d. n.)

KRONIKA

Jeden z magnatów galicyjskich, spokrewniony z bardzo znaczącym domem obywatelskim, narobił w ostatnich czasach 1.300.000 długów skutkiem szulerki w Monaco. Cała rodzina jest zagrożona ruiną.

Rada miasta Lwowa dla braku dostatecznego kompletu nie rozpoczęła w sobotę obrad budżetowych. Nastąpi to zapewne dopiero we czwartek. W tymże dniu odbędzie się także wybór wiceprezydenta miasta w miejsce dra Czyżewicza.

Z życia towarzyskiego. Wczoraj odbyły się zaręczyny pana Antoniego Dziedakowskiego c. k. adjunkta sądowego z panną Anielą Simonowiczówną, córką Karola, właściciela realności i Anny z Błażowskich.

Zgubioną w dniu wczorajszym na placu Marjackim książeczkę do modlenia p. t. „Złoty ołtarzyk“ można sobie odebrać u p. Z. H. przy ulicy Jagiellońskiej pod l. 11 zamieszkałego.

Czterech rabusiów, przyjeżdżających w budkach targowych na ulicy Sapieżyńskiej, napadło dnia 27 b. m. późnym wieczorem urzędnika kolejowego w zamiarze obdarcia. Zaskoczony omylił jednak ich nadzieje, albowiem zmógł napastników i oddał w ręce policji.

Na zupełną rumfordzką złożono w handlu J. Drexlera i Synów plac Kapitulny l. 2. Ks. A. W. z Gologór 2 złr. Józef Zawadzki 10 złr., Lerski 2 złr., Marja Białogłowska 1 złr., M. K. 1 złr., T. T. 2 złr., N. S. 5 złr., Mania Fanty 1 złr.

Rozdano od dnia 21 do 28 1631 porcyj zupy, 1513 chleba.

Oddziału Czarnohorskiego Towarzystwa Tatrzńskiego walne zgromadzenie odbędzie się w dniu 7 marca b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali Rady gminnej w Kołomyi.

Zgromadzenie lakierników, malarzy pokoi i szylców i farbiarzy, odbyło się wczoraj w sali ratuszowej pod przewodnictwem starsz. radcy magistratu p. Tarnawskiego. Na porządku dziennym były wybory i odczytanie statutu ułożonego w myśl nowej ustawy przemysłowej. Przewodniczącym wybrany został p. Lisowski Andrzej, zastępcą Frisch Mayer. Przeczytano statut do połowy, a ciąg dalszy odroczono do następnej niedzieli.

Z fundacji Hersza Baracha jest do rozdania kwota 233 zł., przeznaczona dla ubogiej a moralnie się prowadzącej dziewczyny wyznania mojżeszowego, w pierwszym rzędzie krewnej testatora, lub dziewczyny pochodzącej z Galicji. Zaopatrzone w odpowiednie dowody podania wniosku należy najpóźniej do dnia 15 marca b. r. do c. k. dolnoaustriackiego Namiestnictwa.

O okropnym wypadku donoszą nam z Starego Sioła (stacja kolei Czerniowieckiej). Przed kilku dniami żona tamtejszego dozorca lasowego, wyszedłszy rano o godzinie 5 na podwórze zagrody, opadniętą została przez psa wściekłego. Obłędem opętane zwierzę rzuciło się na nieszczęśliwą kobietę w sposób tak gwałtowny, iż obaliło ją na ziemię i zadało kilkanaście głębokich ran zwłaszcza

cza w ręce, któremi bronić się usiłowała. Na krzyk nieszczęśliwej wybiegł mąż ze strzelbą w dłoni, lecz nie mógł strzelić do dwojga tych ciał, tarzających się konwulsyjnie po podwórzu; biciem dopiero zmusił psa do porzucenia swej ofiary i szczęśliwym wypadkiem rojzone zwierzę nie rzuciło się na niego, lecz znikło za boczną szopą, z kądem popędziło do wsi drugiej, gdzie pokasało krowę i kilka sztuk nierogizny i dopiero dziedzic tej wsi położył kres jego życiu, gdy wpadłszy na podwórze dworu, rzuciło się na małego pieska pokojowego.

Nieszczęśliwa kobieta — jak wspominaliśmy wyżej — otrzymała kilkanaście głębokich ran a z dłoni ma wydarty spory kawał ciała. Przywołany znachor okoliczny powyskrobywał rany i obandażowany je nalezytce, lecz obecnie chorą swemi tajemniczymi lekami, rącząc zarazem bezwarunkowo za skutek ziół, których użycie ma być z dziada pradziada wyłączną tajemnicą jego rodziny i których skuteczność wielokrotnie miała być wypróbowaną. Do dziś dnia — a już od tego wypadku minęło dni 10 — chora nie dostała [paraksyzmu]. Czy znachorowi uda się w zupełności powstrzymanie skutków strasznego jadu, nieomieszkamy donieść naszym czytelnikom.

Wypadki. W gminie w Bóbszczanach, w powiecie zloczowskim, włościanin Prokop Zajac w tych dniach znalazł 12 letniego syna swego Jana, na strychu nad stajnią obwieszono. Powód samobójstwa dziecka nie został jeszcze zbadany. — Pożar w gminie powiatu mościckiego Dydiatyczach, który według zachodzących poszlak powstał skutkiem podpalenia, zniszczył 8 zagród włościańskich z budynkami gospodarczymi, sprzętami i zapasami. Strata oceniona została na 3.730 zł. Z poszkodowanych, pięciu miało ubezpieczone budynki. Poszlakowane o podłożenie ognia indywiduum zostało uwięzione. — W Rozhureczu, w powiecie stryjskim, zgorzał młyn dworski skutkiem nieostrożności młynarza, którego pociągnięto do odpowiedzialności. — W browarze dworskim w Dolnej wsi, powiecie myślenickiego, robotnik Jakób Biela wpadł do kadzi z gorącym zacierem i tak ciężko się uszkodził, że dnia następnego zakończył życie. Zarządzono dochodzenie sądowe. — Przy kopaniu studni na folwarku w Korolówce, w powiecie borszczowskim, robotnicy, Michajło Delej i Pentelej Kertas, dla braku dostatecznego ocebrowania zostali ziemią zasypiani. Dopiero dnia następnego zdołano odkopać zwłoki nieszczęśliwych. Śledztwo sądowe jest w toku. — Janowi Calem, rolnikowi w Rzesny polskiej, skradziono tamże, dnia 27 b. m., 6 sznurków francuskich koralów, wartości 115 złr., o którą to kradzież jest poszlakowany zbiegły Dmytro N., mający lat 15, wzrostu małego, ciemno-blond włosów krótko strzyżonych, siwych dużych oczu, opowatej okrągłej twarzy, silnej budowy ciała, który wstąpiwszy przed 10 dniami do służby u poszkodowanego, podał, że jest wychowankiem diaka w Rudnem.

Prezentę na gr. kat. probostwo w Strutyńce otrzymał ks. Żurowski Jan.

Maciej Skarbek Borowski, żołnierz b. wojsk polskich z r. 1831, urodzony w r. 1806, zakończył życie w d. 26 bm. w majątku swym Hurku w powiecie przemyskim.

Z Cieszanowskiego donoszą, że na granicy rosyjskiej koło Narola, pograniczna straż rosyjska znowu pozwoliła sobie nie tylko naruszyć granicę lecz nadto popełniać bezprawia już na terytorjum galicyjskiem. Miłe stosunki sąsiedzkie!

Nadworny lekarz Bismarka i profesor wszechnioy berlińskiej. Dla nacechowania obrzydliwego systemu protekcyjnego, który zapanował w Niemczech i po dyskusji parlamentarnej nad sprawą dra Schwenigera, umieszczają dzienniki berlińskie co następuje: „Frankfurter Ztg. zamieściła była w roku 1879 pod dniem 15 sierpnia w numerze 227 następujące doniesienie z Monachium, oznaczone datą 13 sierpnia:

„Lekarz praktyczny i docent prywatny, dr Ernest Schweininger i Marja Gossmana, żona lekarza, oboje oskarżeni o wykroczenie przeciw moralności przez tutejszy sąd okręgowy uznani za winnych na mocy ogłoszonego dzisiaj wyroku, zostali skazani pierwszy na cztero-, druga na dwumiesięczne więzienie. W motywach werdyktu uważano za okoliczność obciążającą, że czyn popełniony został na miejscu, które w oczach każdego człowieka powinno uchodzić za święte (tj. na cmentarzu).

Wyrok ten w instancji apelacyjnej i rewizyjnej potwierdzonym został.“

Bociany, zwiastuny wiosny, pojawiły się na domach pod Sztrasburiem.

Niedoszła egzekucja. Donieśliśmy niedawno o niedosłej egzekucji na osobie niejakiemu Jahn Lee, który zamordował w Londynie swoją służbodawczynię. Z powodu, że czterokrotne próby powierzenia nie udały się, częścią dla nieczystości kata, częścią ze rzuśtowanie było przymknięte, szeryf zmuszony był odłożyć egzekucję. Sprawa ta stała się przedmiotem interpelacji w parlamencie, gdyż jak się pokazało w Anglii, gdzie najczęściej odbywa się egzekucyj, nie istnieje posada kata. Przy każdej egzekucji władze wyszukują dopiero ochotników do tego smutnego urzędowania. Nadto w dziennikach toczy się zacięta polemika, czy John Lee ma być ulaskawiony lub nie. Nie bez słuszności twierdzą niektórzy, że ulaskawienie mordercy, dla nieczystości kata nie ma żadnego uprawnienia.

Oryginalne zaręczyny. Czytamy w *Kurjerze Warszawskim* dnia 27go bm.: Pracująca w jednym z tutejszych magazynów panna X. w oryginalny sposób została narzeczoną. W dniu onegdajszym wchodzi do magazynu jakiś mężczyzna w średnim wieku i kupuje żałobne kapelusze dla dwóch córeczek. Przy tem kupie pan X. wszczął rozmowę z panną X. i dziwnie bystro w nią się wpatrywał, co nawet zwróciło uwagę kilku jej koleżanek. Na drugi dzień, to jest wczoraj, panna X. odbiera list następującej treści:

„Dopiero przed kilku dniami straciłem żonę, którą bardzo kochałem, lecz przypadkowo jesteś pani do niej nadzwyczaj podobna, na co zwróciły uwagę moje dwie córeczki. Nigdy nie lubię tracić czasu, więc oświadczam się o jej rękę, domagając się, aby ślub za dyspensą mógł się odbyć w dniu św. Józefa. Jestem łagodnego charakteru, posiadam średni majątek dla mojej żony gotów jestem uczynić zapis 10.000 rs., wymagając tylko, aby godnie zastąpiła matkę moich dzieci, pani zaś od razu wzbudziłaś pełne zaufanie. Czekam odpowiedzi stanowczej jeszcze dzisiaj koniecznie“. Można sobie wyobrazić zdumienie panny X. na tak szczególną propozycję. List został pokazany właścicielce magazynu, u której panna X. będąc sierotą, wychowała się od dziecka. Po krótkiej naradzie, opiekunka wezwała p. X. i na wszystkie warunki w imieniu wychowawcy w zupełności się zgodziła. Oryginalności temu pośpiesznemu małżeństwu odmówić niepodobna.

Deputowany węgierski Eber znaleziony został 27 b. m. na podwórzu swego domu z połamaniami członkami, a w godzinę później umarł. Przypuszczają, że Eber który w ostatnim czasie cierpiał na melancholję, sam zrzucił się z piętra. Zmarły był korespondentem dziennika „Times“.

Nowy wiec przemysłowy. W Wiedniu odbędzie się d. 2 marca wiec austriackich fabrykantów wódek słodzonych, likierów i octu. Celem tego wiece jest rozbiór i uchwalenie następujących rezolucyj: 1) Ogólne zebranie fabrykantów likieru, spirytualiów i octu tej połowy monarchji, stwierdza gwałtowny wzrost nielegalnej i nieopodatkowanej fabrykacji likierów i wódek, ze strony nieuprawnionych do tego, wnosi przeto, aby wybrany przez nie komitet, poczynił kroki, celem uchylenia tego rodzaju nadużyć, podkopujących w wysokim stopniu nasz przemysł. 2) Zebranie uchwała wysłać petycję do rządu, aby wyrób likierów i spirytualiów, ze względu na to, iż pokutni fabrykanci posługują się szkodliwymi zdrowiu substancjami i farbami, został podciągnięty pod koncesjonowany przemysł i aby przy udzielaniu nowych koncesyj lub przenoszeniu dotychczasowych na osoby trzecie, wymagany był dowód uzdolnienia. 3) Zebranie uważa urzędową i sanitarną kontrolę za nieodzowną, także przy tych, którzy zajmują się tylko handlem i wyszynkiem likierów i spirytualiów, a to celem nabycia pewności czy ci nie fabrykują nieprawie tych trunków i czy posiadają zezwolenie na prowadzenie handlu; kontrola ta ma rozciągnąć się także na handlujących winem, olejami eterycznymi i esencjami. 4) Zebranie uchwała utworzenie ogólnego związku wszystkich austriackich fabrykantów likierów, spirytualiów i octu, a to w celu strzeżenia i popierania własnych interesów. 5) Zebranie uchwała udać się z prośbą do rządu o nałożenie wyższego niż dotychczas cła na zagraniczne likiery. 6) Wybór komitetu, który ma wykonać uchwały wiece. 7) Ewentualne wnioski i powzięcie uchwał. D. 17—19 Kwietnia zaś odbędzie się w Wiedniu kongres szynkarzy i zakładów gościnnych.

Jak Moskale będą obchodzić jubileusz św. Metodego. Ogłoszony został zatwierdzony przez „najśw. synod“ program obchodu św. Metodego w dniach 5 (17) i 6 (18) kwietnia r. b. tak w Petersburgu jak w całej Rosji. Program rzeczony, opracowany przez utworzoną z Iona tamtejszego Towarzystwa słowiańskiego dobroczynności komisję, opiewa: najpierw na dzień 17. kwietnia wieczorem w tamtejszym soborze Izaaka uroczyste nieszpory, które mają się odbyć współcześnie i w innych cerkwiach.

W dniu 18tym uroczyste nabożeństwa wszędzie. W cerkwi Izaaka celebrują je członkowie synodu. W ciągu nabożeństwa przemowy o znaczeniu uroczystości. W ciągu obudwu dni członkowie Towarzystwa słowiańskiego rozdawać mają w tymże soborze bezpłatnie broszurki o św. Cyryllu i Metodzie z ich portretami. Broszurka już się drukuje; na pierwszej stronnicy narysowani są słowianie, nad nimi unosi się anioł trzymający w jednym ręku krzyż, w drugim zwitek ze słowiańskimi głóskami. W dniu 18. wychowawcy zakładów naukowych będą uwolnieni od lekcji, ale zbiorą się wszyscy o pewnej godzinie w gmachu szkolnym dla wysłuchania dysertacji o św. Cyryllu i Metodzie, poczem może odbyć się koncert. W tymże dniu w maneżu Michajłowski w Petersburgu odbędzie się koncert popularny. W dniu 19. będą wykonane w „Solnym Gorodku“ i innych punktach miasta obrazy niktające z życia świętych z odpowiedniami komentarzami. W dniu 20. kwietnia będzie koncert duchowny w klubie szlacheckim; w koncercie tym przyjmą udział chóry ciekierne, konserwatorium i najpierwsze siły muzyczne z Rubinsteinem i Czajkowskim na czele.

Z możliwą pompą mają się odbyć nabożeństwa w powyższych dniach i po miastach prowincjonalnych. W Kijowie i Kazaniu mają być procesje. Z Sewastopola ma się odbyć procesja do pustyni chersoneskiej, gdzie jakoby najpierw apostołowali św. Cyryll i Metodyusz.

Oprócz tego słowiańskie Towarzystwo Dobroczynności odniosło się do Sydotu z prośbą, aby tenże wyjednał od patriarchy konstantynopolańskiego pozwolenie na odprawienie wspól z greckiem przez duchownych rosyjskich z góry Athos nabożeństwa uroczystego w Salonikach, gdzie urodzili się obadwaj apostołowie.

Paryż, 26 lutego. Donoszę wam o wypadku, którym od kilku godzin zajmuje się cały Paryż. Oto minister handlu Rouvier wyszedłszy z Izby w towarzystwie ministra finansów Tirarda, otrzymał nagle z boku silny policzek. Rouvier rzucił się na napastnika lecz ten pchnął go tak silnie, że minister potoczył się na ziemię. W tej chwili jednak Tirard przytrzymał uciekającego napastnika i oddał go w ręce policji. Nazywa się on Jolly i jest bliskim krewnym Rouviera. Przez dłuższy czas Jolly prześladował bogatego krewnego listami w których groził mu skandalem, jeżeli nieotrzyma żądanej pomocy. Wreszcie groźbę wykonał. Tak przynajmniej głoszą dzisiejsze dzienniki, publiczność jednak domyśla się jeszcze innych rzeczy.

Na cześć urodzin Wiktora Hugo odbył się wspaniały bankiet, w którym wzięli udział reprezentanci wszystkich znaczących dzienników. Toastem nie było końca. Poeta znużony cokolwiek odpowiedział w kilku serdecznych słowach. Dziś zrana rozpoczął się szereg owacji. Najwspanialszą będzie owacja ze strony studentów, którzy wieczorem zbiorą się przed domem poety. Jako punkt wyjścia dla pochodu studentów naznaczono z początku statnę Strassburga. Policja jednak obawiając się demonstracji antyniemieckich poleciła studentom zebrać się przy Arc de Triomphe. Niezliczone deputacje zgłaszają się od rana u jublata. Deputacji prasy zagranicznej powiedział Wiktor Hugo, iż nie czyni różnicy między prasą francuską a zagraniczną, o ile jedna i druga dąży do celów humanitarnych.

Dla odmiany mamy znów do zanotowania napad na redakcję. Redakcja dziennika *France* wysłała inne dzienniki, które jakoby dały się złapać na umieszczenie sprawozdania z kongresu dynamitardów irlandzkich, podczas kiedy takiego kongresu wcale nie było. Autor artykułu posadził rząd angielski, iż bajka ta puszczoną została z jego inicjatywy, żeby spowodować wydalenie konspiratorów irlandzkich z Paryża. Na to zgłosił się do redakcji *France* Anglik nazwiskiem Kimbley i nagle wydobywszy rewolwer zmierzył do redaktora. Jeden z współpracowników zdołał jednakże jeszcze przed wystrzałem wytrącić rewolwer z ręki Kimbley'a, którego aresztowano. Słuchany w policji

Kimbley twierdzi, iż on to jest autorem owego sprawozdania, i że kongres dynamitardów wistocie się odbył.

Trzeci z kolei magazyn jubilerski stał się wczoraj ofiarą kradzieży. Mianowicie okradziono sklep jubilera Anger na „faubourg Montmartre“, szkoda tym razem wynosi tylko kilkadziesiąt tysięcy franków.

Wypadek okrętowy. Z Cuxhaven donoszą z dnia 27 b. m. o zderzeniu się okrętów. Mianowicie zderzyły się angielski parowiec „Cumberland“ dążący do Dundee (w Szkocji) z szwedzkim okrętem „Norden“ przeznaczonym do Gothenburga; „Norden“ zatonał natychmiast, „Cumberland“ silnie uszkodzony dobił do portu, zabrawszy z sobą pasażerów z „Norden“. Cztery osoby jednakże utęnęły mianowicie dwaj sternicy, ksiądz katolicki z Drontheim i niejaka pani Berggreen z Gothenburga.

Nowa mapa. Za staraniem zabiegliwej redakcji *Inżynierji i budownictwa* wydana została mapa lasów i sadów prywatnych, oraz włościańskich królestwa Polskiego. Opracowana według źródeł urzędowych z r. 1880-go, przez Br. Aleksandrowicza leśniczego leśnictwa warszawskiego. Odmienne mi znakami oznaczone tu są lasy prywatne i włościańskie, z oddzieleniem urządzonych pod względem gospodarczym, lasy rządowe, poduchowne, wypuszczone w dzierżawę wieczystą, koronne, miejskie oraz zakładów dobroczynnych, wreszcie sady w naszym kraju. Wykazywanie cała odznacza się wielką starannością.

Koncerta w sali „Sokoła“ cieszą się coraz większym powodzeniem. Na wczorajszym koncercie sala zapełniona była jak najściślej. Zaraz z początku zjawił się p. Żeleński, a muzyka zagrała uverturę jego kompozycji pod tytułem: „w Tatrach“. Sala zatrzęsała się od oklasków, kompozytor wywoływany kilkakrotnie serdecznie dziękował publiczności a następnie kapelmistrzowi p. Fallowi.

Wiadomości polityczne

Wiedeń 1 marca. Z Sofji piszą do „Pol. Corr.“, że na ostatnim posiedzeniu Sobranja wznowiono interpelację w sprawie stanu rzeczy w Macedonji. Minister spraw zewnętrznych, Zankow, odpowiedział, że sprawa ta jest drażliwą, a gabinet ma ręce związane.

Z Pragi donoszą: Rząd nie pozwolił dyrekcjom kolei państwowych wydawać zniżone bilety jazdy pielgrzymującym do Wlehradu.

Petersburg 1 marca. Dzienniki coraz ostrzej występują przeciw Anglii i zaręczają, że Rosja nie tylko nie pozwoli obsadzić Anglii Heratu, ale nawet zwiększyć jej załogi tamtejsze. „Świat“ powiada, że wysłanie oddziału wojska angielskiego do Afganistanu byłoby naruszeniem układów z r. 1873, który uznał Afganistan za kraj neutralny. Złamanie traktatu przez Anglię daje Rosji wolną rękę. Odpowiedzialność za krwawe ewentualności spada tylko na Anglię.

Z innej strony donoszą, że Rosjanie wkroczą do Afganistanu jak tylko śnieg zniknie. Lord Dufferin rzeczywiście żądał posiłków z wojsk europejskich dla armji indyjskiej, lecz nie żądał 20, a tylko 10.000.

Rzym 27. lutego. *Le Moniteur de Rome* obok szerokiego artykułu w obronie biskupa wileńskiego i z przedstawieniem faktycznego stanu rzeczy — umieszcza krótki, ale znaczący komunikat:

„Jeden z dzienników rosyjskich donosi, że dyrektor departamentu obcych wyznał książę Kantakuzen Sperański miał polecić p. Buteniewowi, agentowi półrządowemu rosyjskiemu przy Watykanie, zainformowania Papieża o powodach, które skłoniły rząd cesarski do wygnania x. Hryniewieckiego biskupa Wileńskiego. Wiadomość ta zdaje się stwierdzać, że rząd rosyjski nie chce uważać tego aktu jako wstępu do zerwania z Watykanem. *Nord* przemawia w tym samym tonie. Pragnęlibyśmy, aby sprawa ułożyła się z zadowoleniem obu stron. Lecz mniemamy, że z trudnością przyszłoby rządowi rosyjskiemu chcieć usprawiedliwić postępowanie gubernatora Kochanowa. Biskup wileński nie jest ofiarą walki politycznej, ale ofiarą niechęci biurokraty obojętnej nienawistnego“.

Konkurs na pomnik Mickiewicza.

Wczoraj zebrało się w Krakowie grono sędziów dla ocenienia modelów. Sędziami konkursu byli pp. Guillaume, hr. Lanckoroński, Odrzywolski, Paweł Popiel (w zastępstwie mistrza Matejki, który rzekł się wyrokowania), Pryliński, hr. Przeździecki, Römer, Sierakowski, Sokołowski Marjan, Zacharjewicz i Zumbusch. Ogółem jedenaście osób.

Do chwili oddania dziennika pod prasę nie otrzymaliśmy telegramu o wyniku.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego“

Brody 1 marca. Z grupy przemysłowej wybrani do Izby handlowej: H. Hubert, Hirsz Kapelus, Schneidmesser, Haringer, Gurka i Mensz. Ostatni trzech weszli w miejsce W. Kapelusza, Klinga i Balona, których wybór unieważniono z powodu, iż nie płacą podatków.

Wiedeń 1 marca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby poselskiej przemawiał ostatni dr. Plener. Mowa jego trwała 2½ godziny i krytykowała całą sześciolletnią gospodarkę finansową rządu, a na każdym kroku czynił wycieczki na rząd i prawicę.

Gdy prezydent zapowiedział koniec posiedzenia, dep. Kraus zapytuje, czy prace komisji obradującej nad sprawą *Laenderbank-Schwartz* postąpiły tak dalece, iż można być pewnym, że przedmiot ten przyjdzie pod rozprawę Izby. Przewodniczący komisji dep. Clam odpowiedział, że robota tej komisji będzie wkrótce skończoną.

Dalszy ciąg jeneralnej rozprawy budżetowej jutro.

Budapeszt 1 marca. W procesie Verhovay'ów zakończono wczoraj rozprawę dowodową. Jutro zrana nastąpi ogłoszenie wyroku.

Berlin 1 marca. *Germania* podaje pogłoskę, że rząd pruski nawiązał na nowo rokowania z watykanem.

Londyn 1 marca. Mimo wotum nagannego w Izbie lordów, gabinet Gladstone'a postanowił nie podawać się do dymisji, ponieważ Izba gmin jakkolwiek słabą tylko większością (14 głosów) nie przychyliła się do wotum nieufności.

Teatr hr. Skarbka

W poniedziałek dnia 2 marca przedstawienie urządzone staraniem komitetu na dochód

Elżbiety Skalskiej

z łaskawym współudziałem panny Praun, pana Władysława Baręcza artysty dramatycznego, pana Jana Köhlera artysty opery, oraz artystek i artystów dramatu i opery lwowskiej.

Program

jest następujący: 1) Uwertura pod kierow. H. Jarckiego. 2) Prolog, oryg. dla przedstawienia napisany wygłosi p. Roman Żelazowski. 3) Narcyz Rameau, akt 1 z trag. Brachvogla, występ pana Władysława Baręcza. 4) Carmen, Habanera z chórem, występ panny Praun. 5) a) Śpiew pana Jeronima, b) Śpiew pani Arkłowej. 6) Taniec małoruski, odtańczy panna Kowalska. 7) Na ulicy, obrazek dramatyczny w 1. akcie W. Szymanowskiego z współudziałem pp. Woleńskiego i Zboińskiego. 8) Arja z *Lukrecji Borgji*, odśpiewa pan Jan Köhler. 9) Chór „Lutni“. 10) Biały kruk, komedia w jednym akcie z francuskiego G. Belly z współudziałem pp. Zapińskiego, Kowalskiej, Lubicza, Ruszkowskiego, Kwiecińskiego, Walewskiego i Skalskiego. 11) W wagonie, obrazek dramatyczny w 1. akcie z współudziałem panny Stachowicz i pana Wojdałowicza. 12) Kuplety Protazego z „Łobzowian“ odśpiewa p. Skalski. Zakończy Mazur wilanowski w cztery pary.

Muzeum zakładu narodowego Ossolińskich od godziny 10 do 1 codziennie; popołudniu zaś od 3 do 5 we wtorek i piątek. Wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9 do 6; w poniedziałek 50 ct. w inne dni 30 centów.

Przyjechali do Lwowa d. 28 lutego 1885.

Hotel FRANCUSKI. E. Rozwadowski z Węzowiec, E. hr. Dzieduszycki z Izidorówki, A. hr. Lipowski z Krakowa, A. Dobrzański z Mościsk.

We Lwowie, dnia 27 lutego 1885.

Dyrekcja

Oberża składająca się z sześciu pokojów, sali bilardowej, kuchni, spiżarni, doskonałej piwnicy, lodowni, i t. d. jest w Bolechowcie do wynajęcia. Bliższą wiadomość udzieli właścicielka domu p. E. Petrowicz w Czochanach, p. Bolechów (189)